

Tisková zpráva Nemocnice Šumperk
2. září 2021

Odborníci z rehabilitačního oddělení Nemocnice Šumperk nově léčí ochablé hlasivky s pomocí impulzoterapie

Odborníci z rehabilitačního oddělení Nemocnice Šumperk začali léčit ochablé hlasivky s pomocí takzvané impulzoterapie. Během hlasového cvičení pacientům stimulují nemocné hlasivky prostřednictvím bodových elektrod. V nemocnici jde o novinku, která už pomohla první pacientce, pětadesátileté Markétě Moláčkové ze Zábřehu.

Pětadesátiletá Markéta Moláčková musela na operaci se štítnou žlázou. A zatímco problémů se špatně fungující štítnou žlázou se zbavila, objevily se jiné. V důsledku operace přišla téměř o hlas. *„Po operaci mi začal hlas najednou přeskakovat. Začala jsem chraptět a večer, když jsem hlasivky přes den namáhala, mi začal hlas vynechávat úplně,“* popisuje pětadesátiletá seniorka. Paní Moláčková se zároveň ocitla v nezáviděníhodné situaci, protože se potřebovala postarat o svou třiděsátiletou maminku. *„Musím na ni mluvit hodně nahlas, abychom se spolu vůbec dorozuměly. Bylo to frustrující, protože když jsem jí chtěla něco říct, najednou to nešlo,“* popisuje paní Moláčková. Paradoxně to byla právě její maminka, díky které se nakonec dostala do péče odborných lékařů. *„Když jsem byla s maminkou na lékařské prohlídce kvůli jejím sluchadlům, povzdechla jsem si před její lékařkou, že budeme zajímavá rodinka. Jedna hluchá, druhá němá. A ta paní ošetřující lékařka okamžitě zareagovala a dala mi kontakt na pana doktora Kučeru z Rychnova, který se léčbou hlasivek zabývá. Od něj jsem se pak dozvěděla o možné léčbě s pomocí elektrostimulace,“* dodává pacientka rehabilitačního oddělení šumperské nemocnice.

Když se o metodu léčby začala blíže zajímat, zjistila, že by musela dojíždět až do Hradce Králové nebo dokonce do Prahy, protože v rámci Olomouckého kraje se až doposud v žádném zařízení tato léčba neprováděla. Při nutnosti dojíždění na léčbu alespoň dvakrát týdně to však byla pro paní Moláčkovou nereálná představa. A tak kontaktovala šumperskou nemocnici. *„S péčí šumperské nemocnice jsem dlouhodobě velmi spokojená. Když jsem se sem přijela naočkovat, zašla jsem též na rehabilitační oddělení a ptala se na možnosti léčby. Byla jsem velmi překvapená, když mě záhy telefonicky kontaktovala přímo paní primářka, která si na mě sehnala číslo a nabídla mi pomoc,“* popisuje šťastný konec příběhu paní Markéta.

A ačkoliv doposud neměl personál rehabilitačního oddělení šumperské nemocnice s léčbou tohoto druhu žádné zkušenosti, daly se pod taktovkou paní primářky Jitky Krejčí věci do pohybu. Paní primářka kontaktovala své kolegy z pražské Nemocnice na Homolce, kde léčbu postižených hlasivek provádějí, a domluvila možnost zaškolení šumperských fyzioterapeutů. *„Elektrostimulační přístroje, které splňují požadované parametry pro tuto léčbu, na rehabilitačním oddělení máme, doposud jsme je ovšem pro tento typ léčby nepoužívali. Díky vstřícnému přístupu pražských kolegů i vedení nemocnice je však už nyní využíváme také k léčbě nemocných hlasivek,“* vysvětluje primářka rehabilitačního oddělení Nemocnice Šumperk MUDr. Jitka Krejčí.

Léčba spočívá v nepřímé stimulaci hlasivek. Na stanovené místo na zevní části krku přiloží fyzioterapeut elektrodu, další elektroda se umístí na šíji. Stimulaci jako takovou je zároveň nutno doplnit současným hlasovým cvičením. Například vyřazením slabik ha, he, hy, ho, hu za současně

stimulace elektrickými impulzy, které jsou doplněny zvukovými signály z přístroje, což usnadňuje synchronizaci cviků. „Jde o velmi bezpečnou metodu léčby, která je pacienty velmi dobře snášena a lze ji využít pro léčbu jakýchkoli problémů s hlasivkami, nejen ochrnutých, ale i například „unavených“ u hlasově exponovaných profesí,“ **doplňuje primářka** s tím, že samotnému cvičení hlasivek předchází nácvik správného držení těla a bráničního dýchání.

Slova paní primářky potvrzuje také paní Markéta, která se sice nachází zatím zhruba v polovině léčebného procesu, ale už teď pociťuje na svém hlase změny. „Už se mi nestává tak často, že bych chraptěla, nebo že by mi hlas tak často vynechával. Už si dokonce sama zabroukám nebo zazpívám a vytáhnu hlas do takové výšky, která byla ještě před nedávnem nemyslitelná. Takže pokrok tam určitě je a jsem za něj moc ráda. I kvůli mým vnoučatům, kterým teď snad budu moci brzy zase zazpívat. Chtěla bych touto cestou poděkovat hrozně moc paní primářce i zdejšímu personálu. Jejich zájem mi pomoci, ale i způsob, jakým tady o pacienty pečují, je naprosto úžasný. Je velké štěstí, že tady takovou nemocnici máme,“ **uzavírá paní Moláčková**.

FOTO: Paní Moláčková je v polovině terapie, pokroky ale pociťuje už teď. Autor: Tereza Bulková, Nemocnice Šumperk

